

[Schovelin.]

ingen anden Maade at rette det paa end ved at stoppe og gaa i modsat Retning. Det er jo ikke saadan, som den højtærede Minister begyndte med at opstille som i hvert Fald det ene Alternativ, at jeg skulde have noget imod 5 pCt.s Serie Typen. Jeg vil endogsaa sige, at som jeg børs-mæssigt er indstillet, forekommer det mig ikke saa helt urimeligt, at man vælger nye Typer overfor en Stigning af Rentefoden. Nej, men jeg stiller mig altid paa Modstanderens Standpunkt og søger derudfra at bedømme hans Standpunkt og se, om der er logisk Konsekvens i dette. Naar da de Herrer, altsaa den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Venstre, staar paa det Standpunkt, at de ikke synes, der er nogen Velsignelse ved at give Sønderjylland denne Adgang til at faa 5 pCt.s Typen, at det er saa langt fra at være en Velsignelse, at det snarere kunde siges at være det modsatte, synes det mig at være et lidet kosteligt Gode at række Sønderjyderne: at give dem Valgfrihed mellem det, som i og for sig er godt, og som de har, nemlig 4½ pCt.s Obligationerne, og dette, som ikke er nogen Velsignelse, men snarere det modsatte.

Nu siger den højtærede Minister, og det var jeg for saa vidt glad ved at høre, at fordi man har sagt A, behøver man ikke at sige B. Men jeg maa dog sige, at jeg har det stik modsatte Indtryk af hans forrige Bemærkninger, som netop gik ud paa, synes det mig — og jeg tror, de fleste af Tingets ærede Medlemmer maa have opfattet det ganske som jeg —, at naar man har sagt A, er det naturligt at vente, at man ogsaa siger B, og saa er det, jeg siger, at det aabner en skrækkelig Udsigt, nemlig til at komme hele Alfabetet igennem. Fransk-mændene har et andet Udtryk for det, vi udtrykker med Ordene: Naar man har sagt A, maa man ogsaa sige B, et Udtryk, som maaske er mere betegnende. De siger: Naar Flasken er trukket op, maa Vinen drikkes. Det kan vi alle sammen forstaa, for hvorfor skulde Vinen staa og blive doven. Men Tilfældet er det, at der blev udtrykkelig sagt: Vær-saa-god, her er en Vinflaske, den rummer 30 Mill. Kr. — det var den bestemte Serie. Nu er den i Færd med at blive tom, men deraf følger dog ikke — heller ikke ifølge Ord-sproget —, at man skulde hælde endnu 15 Mill. Kr. paa en ny Dunk og saa servere den for de Herrer Sønderjyder. Jeg maa derfor vedblivende hævde, at det principale i Sagen er Statsgarantien. Det er den, vi fra vor Side er betænkelige ved at udvide. Vil de Herrer dernede have en 5 pCt.s Type,

maa de have en 5 pCt.s Type uden Statsgaranti, og er de ikke kommet saa vidt, at de nu kan staa paa egne Ben, naar de laver en 5 pCt.s Type, viser dette, at det i det hele var forkert, at man i sin Tid lavede den sønderjydske Kreditforening. Men det kan vi ikke gøre ved. Saa maa man tage Konsekvenserne deraf.

Jeg maa altsaa atter til min Beklagelse sige til den højtærede Indenrigsminister, at hvor gerne man end fra vort Partis Side — det begyndte jeg med at sige — vilde føje vore sønderjydske Venner, saa skræmmes vi tilbage af Statsgarantien, og jeg tænker mig, at naar vi kommer saa vidt, at vi ved tredje Behandling skal stemme om Lovforslaget, vil vort Parti ikke være i Stand til at give det sin Stemme.

Jefsen Christensen: Der var et enkelt Udtryk i de Bemærkninger, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds nu gjorde, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Han sagde nemlig, at Statsgarantien i 1925 var et forkert Skridt. Den medførte, at Kurserne omgaaende steg 3—4 pCt. for de udstedte Obligationer af Sønderjyllands Kreditforenings 3die Serie, og kom saaledes den sønderjydske Befolkning til gode. Blandt alle de Støtteforanstaltninger, som vi med Tak noterer, at den danske Stat har truffet til Fordel for Financieringsforholdene i Sønderjylland, tror jeg, at denne Haandsrækning til Ophjælpning af Kreditforholdene gennem Statsgarantien for den nævnte Serie Kreditforeningsobligationer vil blive den billigste, billigere end noget som helst andet af det, man har foretaget til Støtte for os dernede. Idet jeg med Tak noterer alt, hvad man har ydet, vil jeg fastslaa, at det, man har ydet overfor Sønderjyllands Kreditforening, i hvert Fald er en Haandsrækning, vi har kunnet modtage med Glæde, uden at jeg tror, det nogen Sinde vil komme til at koste den danske Stat noget. Saa vil jeg føje til, at det er rigtigt, at jeg ikke tror paa Velsignelsen ved en 5 pCt.s Serie, men denne Velsignelse har man altsaa fundet paa her oppe, og Forestillingen derom har forplantet sig dernede ved Hjælp af Vest- og sønderjydske Kreditforening, saa at man i de vestlige Omraader af Sønderjylland nu har Adgang til Laan i 5 pCt.s Serier. Jeg noterer som et Faktum, at der er den Fiktion, at det er en Velsignelse. Spørgsmaalet er, om vi skal spille Formyndere for Sønderjyderne i de østre Dele af Landet og sige, at de ikke maa have Valgfrihed. Anderledes kan jeg ikke se paa Sagen.

Det, som der i øvrigt er Spørgsmaal om,